

Et fælles efternavn anses ofte som udtryk for en familietilknytning, og jeg finder, at også ugifte samlevende og især disses børn kan have en stærk og beskyttelsesværdig interesse i over for omverdenen at blive anset for en familie og herved styrke familiefølelsen. Det bemærkes, at retsstillingen for ugifte samlevende på en række områder er blevet forbedret betragteligt. Der henvises her bl.a. til børneloven og lov om forældremyndighed og samvær.

Der henvises i det hele til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Ændringsforslag nr. 6:

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter en tidligere ægtefælles efternavn ikke kan videregives uden den tidligere ægtefælles tilladelse.

Til nr. 6:

Herved fjernes delvist den i lovforslaget foreslåede ophævelse af sontringen mellem giftenavn og eget efternavn (efter ændringsforslagets ordlyd vil det således være muligt for en forælder at videregive sit giftenavn til et særbarn – dette er i dag kun muligt ved første navngivning af særbarnet).

Jeg finder fortsat, at sontringen mellem giftenavn og eget efternavn helt bør ophæves. Dette skyldes, at hensynet til den tidligere ægtefælle ikke længere kan antages at være tilstrækkeligt tungtvejende til at opretholde den eksisterende ordning. En videreførelse af et efternavn erhvervet ved ægteskab kan således alene antages at være aktuelt, hvor bæreren har en sådan stærk tilknytning til navnet, at det reelt opleves som en del af den pågældendes identitet. Herudover skal det bemærkes, at antagelse af ens ægtefælles (eller faste samlevers) efternavn efter lovforslaget kræver samtykke fra ægtefællen (eller den faste samlever). Man kan allerede i dag på andet grundlag end biologisk slægtskab (sted- og plejebarnsforhold) med samtykke antage et efternavn, som herefter bliver ens eget efternavn, og som man derfor kan videregive som var det ens eget efternavn. Endelig vil en ophævelse af sontringen mellem giftenavn og eget efternavn indebære en væsentlig administrativ forenkling, idet der ikke længere er behov for at opretholde en registrering af, hvilke navne der er erhvervet på grundlag af ægteskab, og hvilke der er erhver-

vet på andet grundlag. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Ændringsforslag nr. 9

Det foreslås, at der i lovforslaget indføres en bestemmelse om, at det ikke skal være tilladt at vælge et fornavn, som kan være til ulempe for barnet.

Til nr. 9

Jeg har forstået ændringsforslaget således, at der alene ønskes et sådant krav ved navngivning af børn, dvs. personer under 18 år. Efter min opfattelse er forældremyndighedsindehavere de nærmeste til at vurdere, om et fornavn vil være til ulempe for et barn. Forældremyndighedsindehavere træffer således dagligt beslutninger om deres børns forhold, herunder om barnets frisur, påklædning m.v., der kan give anledning til drillerier, uden at offentlige myndigheder kan forbyde dette. Hertil kommer, at det af lovforslaget fremgår, at der ved antagelse af nye fornavne skal være tale om et egentligt fornavn (man kan bl.a. ikke hedde Hansen eller Sneleopard til fornavn), der ikke må betegne det modsatte køn eller være uegnet som fornavn her i landet. Det fremgår videre, at navnet ikke må være upassende eller kunne vække anstød. Herved er der således sat grænser for, hvilke fornavne der kan tillades, og helt bizarre navne som f.eks. Anus vil derfor heller ikke efter lovforslaget kunne tillades. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1. og de specielle bemærkninger til §§ 13 og 14. Da der således allerede i lovforslaget er fastlagt grænser for, hvilke fornavne man kan give sine børn, finder jeg ændringsforslag nr. 9 unødvendigt.

Spørgsmål 20:

Kan ministeren oplyse, hvor mange der har henvendt sig til ministeren og bedt om ændringer i lovforslaget?

Svar:

Jeg kan oplyse, at jeg fra den 31. maj til den 7. juni 2005 modtog ca. 19.000 henvendelser vedrørende navneloven. Langt størstedelen af disse henvendelser var sendt via www.mitfamilienavn.dk og var således kritiske over for lovforslaget. Jeg har ikke mulighed for at opgøre, hvor mange af henvendelserne der stammer fra de samme borgere.